

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. 1/2 an
9 cor. 1/4 4.50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/4 an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirei”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Intrunirea parlamentului.

— Raport. —

Luni, în 19 l. c. s'a întrunit parlamentul din Budapesta, având să pertracteze proiecte de mare însemnătate, dintre cari de unele am făcut și noi amintire mai înainte.

Noile proiecte de legi însă nu au fost Luni prezentate de guvern, având a fi adusă în ședința de Marți.

Ședința a fost prezidată de Beöthy Pál, care după cetirea auto-grafului regal a introdus nouă sesiune prin o avântată vorbire, în care face istoricul crâncenului războiu, pe care îl poartă țara acum aproape de nouă luni de zile. Aminteste planurile meschine și bine cunoscute ale dușmanilor țării, cari s'au pregătit de mult pentru războiul acesta concentrând trupe și adunând material de războiu în cantități neînchipuite la granițele țării.

Cu atât e mai laudabilă atitudinea eroică a armatei noastre, care la început a ținut singură piept cu colosul dela nord, iar mai târziu, în alianță cu puternica oștire germană, a continuat lupta victorioasă, înaintând pe pământ inamic și luând în posesiune un vast teritor din țara vrășmașului.

Sunt uriașe greutățile, pe cari le-a suportat armata noastră și supraomenești impedimentele, pe cari le-a învins.

Ne exprimăm admirația față de armata vitează, și recunoștința ostașilor vitezi de pe câmpul de războiu, pentru ținuta lor bărbătească.

Aceeaș recunoștință o exprimă și societății cetățenești, care în vremele aceste grele punând la o parte tot ceace ne poate despărți și ridicându-se peste contrastele sociale de rasă, de naționalitate, politice, profesionale și personale, stă unită,

puternică și resolută pe lângă interesele mari, mai presus de toate ale națiunii!

La urmă constată prezidentul, că țara care are o astfel de oștire și a cărei societate e atât de conștientă de datoriile sale, poate să privească cu încredere în viitor.

„Stăm, poate, încă în fața unor lupte îndelungate și grele pe toate terenele, a zis prezidentul, pe cari le vom purta cu energie deplină și hotărâre neșovăitoare.”

Propune o adresă de supunere neșarmurită față de monarh și alta de mulțumire și recunoștință către armata victorioasă.

După vorbirea prezidentului se citesc scrisorile mărunte, sosite la biroul Camerei dela ultima sesiune încoace.

Cosiliu ministerial. Din Budapesta se anunță, că membrii guvernului s'au întrunit după ședința de Luni la un consiliu cu ministeriul de agricultură. Consiliul a fost presidat de contele Tisza, iar protocolul a fost luat de consilierul Drásé Lázár Alfred.

Locot. colonelul Dănilă Popp. Precum am anunțat, unul dintre comandanții eroici ai trupelor noastre din Bucovina este d-nul major Dănilă Popp, avansat pe câmpul de luptă la gradul de locotenent-colonel. Acest viteaz ofițer român, îmbolnăvindu-se colonelul Fischer, a luat asupra-și comanda grupei de sub comanda colonelului Fischer și începând din 6 Ian. a c. a condus cu o rară energie și pricepere evacuarea Bucovinei de trupele rusești și urmărirea lor peste Prut. „Neue Freie Presse” de alaltăieri (Nr. 18191) descrie pe mai multe coloane activitatea acestui brav ofițer român, care, asemenea sublocotenentului Rusu, a devenit o figură eroică-legendară în ochii soldaților noștri din Bucovina. Din biografia ce-o face corespondentul lui „Neue Fr. Presse” d-lui locotenent-colonel Dănilă Popp reținem următoarele:

„El este un Român transilvănean, elev al Academiei Tereziane. La început a servit la artilerie apoi a intrat la geniu. A fost detașat la direcțiunea trupelor de geniu din Triest și Przemysl, iar la mijlocul lunii

Septembrie la comandamentul capului de pod Sieniawa pe râul San.

„Din Octombrie începând majorul Dănilă Popp a fost detașat armatei Pfanzer în calitate de șef de stat major al unei divizii, care a operat pe linia Câmpulung-Seletin. Cum îl judecau oamenii pe acest ofițer? Un militar înalt al armatei Pfanzer mi-a spus odată: „Intr'o armată iregulară majorul Popp ar fi deja demult general.” Il întâlnești în Bucovina, dacă te apropii de tranșeele extreme, în focul șrapnelilor sau într'o căruță țărănească, în care șede o figură uriașă cu profil ascuțit și cu o carabină pe spate. Glosații salută pe uriaș cu strigăte puternice și el le răspunde răsând. Acesta e legendarul locotenent-colonel Popp.”

„Gazeta Trans.”

Sublocotenentul Victor Rusu și glosații săi. Ziarele din Viena și Budapesta ne aduc amănunte foarte interesante cu privire la faptele eroice — aproape legendare, pe cari le-a săvârșit comandantul unei cete de glosați români dela începutul războiului și până azi în numeroase lupte crâncene din Carpați, Galiția și Bucovina. Cel ce a săvârșit cu glosații săi aceste fapte de vitejie, unice în felul lor este fostul căpitan activ în armata austro-ungară Victor Rusu, astăzi sublocotenent de glosați, decorat cu medalia de aur pentru vitejie.

Absolvent al academiei militare, înființate încă pe timpul Mariei Terezia, Victor Rusu își creiase o admirabilă situațiune în armată, ajungând aghiotant al șefului de statmajor austro-ungar dinaintea baronului Konrad von Hötzenndorf. Înainte de a ajunge însă acolo a colindat Bosnia și Herțegovina și Serbia organizând temutul serviciul de spionaj al bandelor sârbești ce nelinișteau pe atunci populațiunea pașnică din cele două provincii, pe atunci numai ocupate cu mandat european de Austro-Ungaria. De multeori s'a abătut și prin Muntenegru și în toate părțile a dat dovada unui admiral sânger rece, unui spirit pătrunzător și bun cunoscător de oameni. Astăzi numără aproximativ 50 ani.

Demisionând din motive necunoscute din armată, a intrat în presă și a lucrat multă vreme în redacția organului partidului național român din Budapesta „Lupta” colaborând regulat la „Reichspost”, la organul socialiștilor creștini din Viena și la „Danzers Armees Zeitung”. A venit apoi în România, unde a asistat ca ziarist la mai multe ma-

nevre, publicând în presa de specialitate din Austria câteva articole cu juste aprecieri relativ la calitățile și defectele armatei române. În timpul din urmă exploata o carieră de piatră lângă T-Severin. — Când veni știrea despre izbucnirea războiului Victor Rusu, deși nu mai figura în cadrele armatei austro-ungare, a alergat imediat să-și apere țara. S'a prezentat voluntar, i-s'a dat rangul de sergent major și a primit comanda unei companii de eclerori, compusă din glotași români aleși de el din ținutul Solnoc-Dobâca și Năsăud, cu care a operat așa zicând independent de celelalte trupe. În Bucovina și în Galiția, dealungul Carpaților se povestesc lucruri extraordinare despre această mână de eroi — și Rușii au pus preț de 25.000 de ruble pe capul comandantului, de care vreau să se scape cu ori-ce preț.

(„Românul“)

Ceva despre Basarabia. Basarabia fiind un teritoriu ce se estinde la gurile de jos ale Dunării, spre sud de stepile Rusiei, a avut un rol important pentru toate timpurile în istoria și lupta popoarelor. Teritoriul ei, ce se întinde în formă lungă spre frontiera română și gurile Dunării până la Marea-Neagră, este limitat în apus de Prut, în est de Dniestru, Galiția și Bucovina. Estensiunea teritorială a Basarabiei e de 6000 km. quad. și este împărțit în 7 districte sau vilaețe cu 1.205.932 locuitori.

Poporul cel mai vechiu, cunoscut în istorie, care s'a așezat în Basarabia e poporul Schiților nomazi, lângă ei s'au așezat războinicii Geți. În veacul al 3-lea și al 5-lea a fost invadată de Goți, Huni, Bulgari, Slavi, cari au pus bază la mai multe orașe.

În evul vechiu era o parte întregitoare din provincia Dacia a imperiului roman.

Multe numiri de localități, așa un părău ce se cheamă „Traian“, ne reamintesc urmele romanilor.

Cu mult înainte de apunerea imperiului roman a fost cucerită de Goți, cari cu atâta putere s'au așezat aici, că imperiul bizantin, n'a putut să exercite nici o influență asupra provinciei basarabene. Sub domnia lui Mircea Basarab, după cum ne arată documentele istorice și bulele papale, Basarabia împreună cu Făgărașul, Oltenia, Omlaș, Dobrogea gurile Dunării până la Marea Neagră erau părți întregitoare din Muntenia. Sub Ștefan cel mare Basarabia a fost alipită de Moldova. În anul 1503 e ocupată de Turcia și de atunci începând a fost teatrul celor mai uriașe războaie ce s'au dat în decurs de sute de ani — între Turcia și Rusia. În toate războaiele cu Turcia din veacul al 18 Basarabia a fost pentru Rusia un loc de pradă.

Prin pacea dela București din 28 Maiu 1812 Basarabia e adnexată la Rusia; iar după războiul crimeic o parte pe baza tratatului dala Paris, interimar, ajunge în posesiunea României; iar la 1878, după tratatul din Berlin, Rusia în mod volnic își adnecează Basarabia, dând în schimb României teritoriul sterp al Dobrogei. Schimbul acesta pentru Rusia a fost foarte avantajos, iar pentru ajutorul armat dat de România Rusiei cu cari a învins imperiul bizantin, acest dar al Rusiei, formează o pată în istoria trecutului ei.

Maioritatea locuitorilor sunt Români, Tatari și Turci, cari au emigrat aici din Crimeea. În unități mai mici sunt Bulgari, Greci, Țigani, iar în orașe sunt așezași mulți Jidani. După apunerea imperiului lui Napoleon, Basarabia a fost un loc de emigrație deosebit de căutat pentru muncitorii germani.

Ce privește starea culturală a românilor, de când Basarabia a fost alipită la imperiul rus, e pe o treaptă cât se poate de inferioară. Este oprită intrarea cărților editate în România și fără de expresa permisiunea cenzurii nu poate intra nici un ziar din România.

Mișcări culturale și naționale românești în Basarabia nu a fost nici odată fără numai mișcări sociale, cari toate au fost influențate de socialismul din Rusia.

Statul rusesc nu s'a îngrijit de edificarea școlilor românești, a edificat multe școli rusești, la cari copii românilor nu erau obligați se umble.

Pentru starea înapoiată culturală a românilor basarabeni, în locul prim sunt răspunzători cei din regat, cari nu s'au interesat îndeajuns de soartea culturală a fraților de peste Prut, fiind oă iau crezut pierduți, iar în locul al doile nici pătura cultă din Basarabia nu s'a interesat de ei, căci aceștia s'au rusificat în schimbul diferitelor avantagii obținute.

Centrala institutelor de bani.

Guvernul va prezenta în sesiunea actuală și proiectul referitor la centrala institutelor de bani, cari dispun de un capital acționar mai mic de 10 mil. cor. Proiectul plenipotențiază pe ministrul de finanțe ca spre scopul acesta să participe cu o 100 mil. la fondarea noului institut și alte 25 mil. să le pună la dispoziția institutului ca fond de rezervă special.

Prezidentul institutului va fi denumit de regele și fără aprobarea lu-

FOIȚA.

Vin voinicii, vin și trec...

Vin voinicii, vin și trec
Și se duc departe
Și, umplu corbii 'n urma lor
Zărilor deșarte. . .

Vin voinicii, vin și trec
Cât frunziș și iarbă
Și de tunuri groaznic prind
Zărilor să fiarbă.

Și cu ei trec corbii 'n stol
La ospăț de sânge. . .
Taci, o, taci, inima mea,
Taci, nu mă mai plânge!

Trece-vor și pe la noi
Corbii 'n cete dese. . .
Hainele și le-or cerni
Tristele mirese.

Mii de 'mbujorați flăcăi
Fac cu moartea nuntă. —
Vai, cin' te-o putea opri
Pustiire cruntă?! . .

A 'nceput de mult în zări

Secerișul morții. . .
Inimă 'nzadar mai plângi
Sub prigoana sorții!! . .

I. Negură.

Războiul și literatura religioasă.

(Continuare și fine).

23. *Tragedia Calvarului*: Trad. de „In. M. Clain“. Tractează cu multă dulceață marea *tragedie*.

24. *O floare din Raiu sau Gema Galgani*, apărută în zilele acestea la Iași (România). Credem, că va fi primită cu multă dragoste și însuflețire. Prețul 25 bani.

Cărți de rugăciuni avem poate prea multe ediții.

Acestea sunt cărțile mai cunoscute, care se pot da azi, — cu excepția Epistoliei și a Vămilelor văzduhului — în mâna celor întristați și însetați.

Deși puține — poate noi avem mai puține cărți de felul acesta dintre toate popoarele creștine — dar totuși dacă ne-am da mai multă silință, le-am putea răspândi și ar aduce nespuse mângâiere.

Biserica noastră, — în zile ca acestea, ar trebui să facă o adevărată apostolie, ar trebui să se intereseze în mod special de cărțile morale, să le îmbrățișeze și să afie modalitățile să le pună în mâinile celor din spitale.

Un nenorocit între străini e mai pregătit sufletește pentru adevărurile vecinice. Cer rânții, cer cărți într'una, și nu are cine să le trimită; iar când ar fi cine și ar avea mijloace, precum am văzut cumpără Visul și Epistolia pe seama lor.

E adevărat, că celea 24 cărțile amintite nu sunt destule, dar e adevărat și aceea, că mulți, foarte mulți oameni, cari ar trebui să le cunoască, nici pe aceste puține nu le cunosc.

Războiul acesta, ar trebui să însufle mai multă viață în noi, interesându-ne mai mult ca totdeauna de hrana sufletească a poporului.

Oameni cu știință pune-să pe lucru și să ne dea nu numai traduceri bine-rău făcute, ci ceva *original*, ceva *românesc*, aproape de sufletul poporului.

Catolicii din România își înțeleg rostul. Susțin 2 reviste populare: „Vieța“ și „Lumina creștinului“ și zi de zi tipăresc cărțile morale.

Noi suntem mai mulți, avem mai mulți oameni în stare să lucreze și avem și mai multe mijloace materiale, iar rezultatul?

Vieță, vieță, mai multă vieță și pe terenul acesta așa de mult neglijat până acuma. Vieța în direcția aceasta ne va aduce celea mai multe binecuvântări și mângâieri.

ib.

direcțiunea nu poate duce la îndeplinire nici hotărârile sale. În direcțiune vor avea loc reprezentanții ministeriului de comerț, de finanțe, agricultură și banul Croației. Reprezentantul ministrului de finanțe are drept de veto. La centrală vor participa toate institutele de bani din Ungaria, întrucât vor avea voie. Centrul va introduce instituția revizoratului, adică supraveghierea agendelor și traficului dela bancă.

În chestia aceasta s'au ținut la Budapesta mai multe conferințe și anchete prealabile. În 7 I. c. ținându-se un congres al băncilor din inițiativa asociației regnicolare, congres, la care a fost reprezentat și guvernul și au fost invitate și institutele naționalităților, reprezentantul »Solidarității« Dl Ioan Lăpădat, a făcut cunoscut punctul de vedere al »Solidarității« și a cerut ca să se țină seamă de păreri exprimate în memoriul adresat guvernului în 31 Martie 1915.

Reproducem din acel memoriu următoarele pasagii:

„Chestiunea controlului la institutele de bani este o chestiune cât se poate de delicată și complicată. Aceasta o putem susține în deosebi noi, »Solidaritatea«, care a introdus pentru prim dată în patria noastră controlul la bănci și care în privința aceasta se poate provoca la o praxă și experiențe de 17 ani.

Un control numai atunci poate fi salutar și folositor, dacă cel ce îl exercită este,

înainte de toate, cunoscător perfect nu numai al relațiilor de bancă, economice și financiare din ținutul respectiv, ci și al persoanelor și raporturilor personale dintre cei grupați în jurul singuraticilor institute. Mai departe recerința esențială a unui control salutar este și aceea să existe încredere și bunăvoință reciprocă, fără de cari nu se poate conta la succese. În sfârșit un control complet și cu rezultat se poate obține numai dacă se dă prilej și putința ca să se străbată în toate afacerile unui institut de bani, cari sunt foarte complicate, să se străbată în așa zisă »camera caritatis« a institutelor, ceea ce numai atunci e cu putință, dacă controlul este liber de ori ce interes material, are și deșteaptă încredere. Controlul exerciat prin factori interesați materialicește și oarecum impus, prin chiar natura susceptibilă a capitalului, nu e potrivit a deșteptă încredere.

Relațiile economice, culturale și sociale ale patriei noastre în diferitele părți ale țării sunt atât de diverse, încât omenește este aproape imposibil, ca chestiunea controlului la bănci să se poată rezolvi în cadrele unei singure instituțiuni regnicolare. Căci cu cât controlul se restrânge la cadre mai înguste și la relații mai omogene, cu atât este el, în rezultatele sale finale, mai de folos și mai salutar.

Din aceste motive, repetând cele expuse mai sus, ne permitem a Vă ruga ca cu exercitarea controlului obligator să fie conrezute instituțiile deja existente spre acest scop, respective cele cari s'ar mai înființa în viitor.

Ca consecvență a celor susținute până aici nu ținem că e o deslegare norocoasă a chestiunii ca cu revizii obligatoare să fie conrezută centrala proiectată a se înființa cu sprijin de stat. Din acest motiv nu intrăm aici în detalii. Căci dacă am face aceasta,

atunci am fi necesități înainte de toate să obiectivăm și să documentăm mai de aproape faptul, că nu aflăm motivată dispozițiunea prin care sunt libere de revizuire institutele cu capitaluri proprii de peste 10 milioane, când știut este, că tocmai în jurul acestora se concentrează interese economice și financiare mai mari.

Ce privește — în fine — celelalte părți ale proiectului, ținem să observăm, că ar fi mai cu scop ca pe seama institutelor cu capitaluri de sub 10 milioane, să se rezerve mai multe locuri în direcțiune și comitetul de supraveghiere, pentru ca în chipul acesta să-și poată cât mai bine validitate interesele lor.

Recomandăm modestele noastre păreri bunăvoinței Excelenței Voastre, semnăm ai Excelenței Voastre.

Sibiu, din ședința plenară a direcțiunii »Solidarității«, ținută la 31 Martie 1915.

„Solidaritatea“ asociațiune de institute financiare.

Dr. Vasile Moldovan, Vizitație canonică în Maramurăș.

(27 Iunie—24 Iulie 1913). Gherla 1913.

Prețul 2 cor.

— Dare de seamă. —

Abia așezat în scaunul arhieresc al Gherlei, P. S. Sa episcopul Hossu a luat în mână toiagul de apostol și a început a cutriera satele vaste și estinsei eparhii pentru a-și cunoaște turma și pentru a cunoaște lipsurile și durerile aceleia. Credincioșii bisericii noastre erau atunci, în vara anului 1913 agitați de întemeierea vlădiciei maghiare; furtuna care s'a pornit în urma opo-

Cercetașii dela sate.

Piesă din vicața cercetașilor în 2 acte și 1 tablou.

PERSOANELE:

Cercetași: Comandantul cercetașilor. Iuliu, fruntaș. Vichi, Bubu, Niță, Geni, cercetași și încă vre-o 5—6.

Țărani: Andrei Mătoacă, Petru, George și încă vre-o 6—7.

Act I.

Scena: O tabără de cercetași cu corturi etc. Cercetașii tolăniți pe iarbă vorbesc între ei.

SCENA I.

Iuliu, Niță, Geni, Vichi, Bubu și încă vre-o 5—6.

Vichi: Orice ați zice! Să știți, că e așa! Sunt părți în trupul omeneș, cari plac țăntarilor și sunt părți cari nu le plac.

Iuliu: Cum ai zis? Părți, cari le plac și cari nu le plac? Să știi, că asta-i bună! (Râd cu toții).

Vichi: De bună seamă. Zilele trecute am desemnat un om și părțile acelea... (Se oprește și lovește un țăntar de pe picior)... bine, că m'am scăpat și de asta... (continuă cu glas înalt)... părțile acelea, pe cari le iubesc țăntarii mai mult ca pe celelalte, le-am colorat mai negru.

Iuliu: (Dându-și o palmă peste grumaz) Ia spune-mi Vichi, obrazul omului, cum le place țăntarilor?

Vichi: Țăntarilor — vezi — nu le place obrazul omului.

Iuliu: Ce ciudată mi-se pare explicația ta. Pe mine mizerabilii ăștia de țăntari mă pișcă tot de obraz, de partea, care zici tu, că nu le place.

Geni: Și pe mine de pulpă (Se scarpină pe pulpă).

Vichi: Vezi pulpa le place, acolo e bucata lor cea mai bună. Din 100 împunșături, 60 le fac acolo.

Geni: Pe mine m'au pișcat acum a 61-a oară.

Niță: Atunci să știi, că asta nu numără!

Geni: De numără, de nu numără, știi, că mi s'a roșit pielea.

Bubu: Pe mine nu mă pișcă de loc cu toatecă precum ne spune Geni și precum vedem noi sunt foarte mulți țăntari prin locurile acestea. Cine știe, poate mă cunosc și ei de cercetaș: »prietinul animalelor.«

Vichi: Ba de aceea, că tu nu le plăci țăntarilor, carnea și mai ales sângele tău nu e așa de bun, ca a lui Geni (Râd cu toții). Ca tine mai sunt destui.

Iuliu: (Sărind sus). Măi! să știți, că țăntarii s'au conjurat în contra mea. Mi-e frică să nu mă mănec mizerabilii de tot! (Dă după țăntari în toate părțile). Ar fi bine să facem foc.

Geni: Foarte bine! Pe ce ne rămășim că îl aprind cu un singur chibrit. (Se pregătește).

SCENA II.

Precedenții și Andrei, Petru și încă vre-o 5—6 copii de sat se strecoară pe scenă. Andrei e în frunte. Când Andrei începe să vorbească, țărarii se așează jos.

Andrei: (Vorbește țărănește) Șe fașeți aiși mă?!

Geni: Facem foc ca să împraștiem țăntarii!

Andrei: Duiduiți țăntarii? Ha?

Iuliu: Da!

Andrei: Pe aiși sânt destui!

Vichi: Sunt! (mică pauză).

Andrei: (cătră Vichi). Șe-i tată-to?

Vichi: Advocat.

Andrei: Advocat, poate că-i protracăr ori fișcalăș?

Vichi: Da, da!

Andrei: Apăi di șe ti-o țapat de acasă?

Vichi: Pe mine?

Andrei: (făcând din cap). Ie!

Vichi: Pe mine nu m'a dat afară din casă nime.

Andrei: Ba ti-o țapat! Dacă nu v'ar chi țapat de-acasă, n'ați umbla lela pe dealuri.

Geni: Cercetașii așa fac! Căci află pretine, că noi suntem cercetași.

Andrei: Adecă cercetași cuiburile paserilor și bozdunarăle oamenilor.

Geni: Văd, că nu ne înțelegi...

Andrei: Ba vă înțeleg io, nădrăgarilor! (Aparte). Aștia's comedieși.

ziției bullei *Christifideles Graeci* arunca încă valuri mari de amărăciune și desnădeje. Astfel niciodată nu a fost mai porivită opoziția arhierelui în mijlocul credincioșilor și nici odată glasul său nu putea afla răsunet mai puternic în sufletul lor decât atunci.

Privirea și-a îndreptat-o mai întâi asupra Maramurășului, regiunea cea mai îndepărtată de centrul vlădiciei Gherla, și în care falnicul, viteazul și puternicul popor românesc de odinioară au rămas în urma nepăsării noastre și în urma vitregimii timpurilor numai ruine. Aici era mai mare lipsa de indemn la muncă și la luptă, de sfat părintesc și de întărirea sufletelor în credința făcătoare de minuni a vitalității, a puterii noastre și cu deosebirea posibilității cearei unui viitor mai luminos pentru neamul nostru.

Drumul P. S. Sale prin frumoasa patrie alui Dragoș Bogdan a fost un drum triumfal și totodată un drum istovitor. P. S. Sa s'a putut convinge de fondul bun sufletesc al credincioșilor săi și a putut vedea din nețărmita dragoste și pietate cu care l'au încurajat și din setea cu care-i ascultau cuvintele cât de dornici de lumină sunt acestea și câte lucruri bune s'ar putea face cu ei dacă ar avea cine să-le facă.

Programul vizitei canonice a fost însă prea vast și prea mare pentru puterile unui om. P. S. Sa voia viziteze în 39 de zile (din 27 Iunie—4 August) aproape 60 de parohii, deci aproape în fiecare zi câte două. Și fiecare vizită își avea greutatea sa: călătorii cu trăsura, vorbiri, predici, slujbe, recepții etc. Oboseala a fost prea mare, mai ales pentru cine voia să vadă tot, să audă tot, și să știe tot și impresiile prea multe chiar și pentru organismul cel mai puternic. De toate acestea arhierul călăuzit de o superioară conștiință a chemării sale și-a voit

sau și-a uitat să țină seamă și astfel în seara de 20 Iulie a căzut frânt de încordare și oboseală. Era aproape să plătească cu prețul vieții sale dragostea Casei Domnului...

Între preoții, cari l'au însoțit pe P. S. Sa în decursul acelei grele vizitații a fost și regretatul profesor inimos dela seminarul teologic gherlan, Dr. Vasile Moldovan. Acesta și-a însemnat cu o rară răbdare tot ce a văzut și auzit — și a văzut și a auzit bine! — și însemnările le-a adunat într'un volum, care poartă titlul pus în fruntea acestor șire. Cartea lui Vasile Moldovan, care se tipărea când autorul se lupta cu o grea boală, care nu iartă și s'a terminat de-odată cu viața lui, atât de mult promițătoare, este o lucrare care face cele mai bune servicii publicului cetitor de azi și va explica multe lucruri cercetătorului istoric de mâne servindu-i un important izvor de istorie culturală pentru vremile noastre. Autorului nu i-a scăpat nimic din ceea-ce caracterizează viața satelor maramureșene dela ovreul cu perciunii încârligați până la fața cutărui preot răs care, — fată — are nume ungueresc și cetește foiletoanele lui Rakosi Jenő din „Budapesti Hirlap“. La fiecare sat ne vorbește despre trecutul lui, despre locuitori, despre făptura și portul lor, despre felul cum se știu prezinta, cum știu trăi și munci, despre mizeriile și durerile lor, cari sunt multe și felurite. Ne vorbește despre preotul, despre învățătorul despre biserica și școala fiecărui sat, ne arată ce venite are preotul, cu ce se ocupă și cu ce ar trebui să se ocupe. Ici colo reproduce și fragmente din convorbirile avute cu țărani, cari par glasuri de profundis, din adâncul plin de întunec și durere în care se svârcolește elementul românesc din acele părți.

Vasile Moldovan n'a făcut în cartea sa poezie, cum fac de obicei autorii schițelor

de călătorie ci a privit realitatea, singurul lucru pe care l-a căutat în față, și a descris viața așa cum s'a prezentat ea unui om inteligent, unui bun preot și inimos român. De aceea doritorii de lecturi amuzante și de dulcigării sentimentale nu vor afla nici o plăcere în citirea acestei admirabile cărți. Aceia însă, cari vreau să cunoască cum trăiește, cu câtă mizerie și întunec luptă și cu câtă greutate își susține viața românească neamul nostru din Maramurăș în mijlocul străinilor și mijlocul „domnilor“ săi înstrăinați, cari voiau apoi să cunoască sufletul unui arhieru vrednic de acest nume și sufletul unui tinăr preot luminat vor citi cu cel mai mare folos „Vizitația canonică în Maramurăș“.

Zenovie Paclișanu.

O întâmpinare.

Cetind cu iumire în articolul de fond al nrului din 19/IV 1915 a „Unirii“ despre cărțile de rugăciune întocmite de părintele protopop I. Genț, am răsfoit aceste cărți să dau urmă de pretinsul streinism cu care e acuzat. Și mărturisesc sincer, n'am aflat nimic strein și de lăpădat din cărțile amintite.

Paraclisul, Acaftistul, etc. sunt vedit ale noastre. Rugăciunile de demineața și sara, cătră preacurata etc. se află în Orologier, Euchologiu și în alte cărți bisericești; cele ale Liturgiei sunt luate din Liturgier, transformate puțin, după trebuințele poporului credincios. Rugăciunile de s. Mărt. și s. Cumin. iarăș toate din cărțile bisericești și din ss. Părinți greci.

Vor fi doar rugăciunile ocazionale cele streini? Dacă le citim și numai în fugă, vedem, că sunt compuse după ideile și vorbele ss. Părinți greci sau a s. Scripturi, și nimic nu e strein în ele, nici macar limbajul! Poate învățăturile dinaintea unor părți (Despre rugăciunea, despre s. Mărt. și s. Cumin etc.) vor fi streine. Ne luând în socotință limbajul cam greoiu, în aceasta privință încă se vede îndreptare în edițiile mai nouă numai într'atâta e „streinism“ că în alte cărți de rugăciune lipsesc astfel de învățături foarte bune și folositoare; altcum nu-s traduceri nici aceste, ci conpoziții originale, cum se știe.

Doar unele părți alese din s. Părinți, ca s. Alfonz de Liguori, sau alte cărți de pietate (Toma de Kempis) vor fi străine, aceste cărți sunt comorile nesecate a creștinismului întreg, și sunt folosite pretutindena cu mult folos sufletesc. Folosirea unor părți a acestor comori comune absolut nu aduce cu sine streinism.

Oareșcare streinism am afla în „Devoțiunea cătră Domnul nostru Isus Hristos“ de S. Alfonz, dar și acestea sunt frumoase și folositoare, și pentru atâta lucru nu e vrednic părintele Genț de atacul aspru și nedrept a streinismului, cu atât mai vârtos, că în ediția care se împărțește ostașilor răniți aceste nu se află.

De altcum judecata despre folosibilitatea acestor cărți o dă forul cel mai competent publicul pe sama căruia s'au scris.

Ediția mai mare a avut trecere cum nici o carte de rugăciuni n'a avut l'a noi; a ajuns în scurt timp 3 ediții, și publicul dela sate și orașe o cere tot mereu și o folosește. Iar ce priveș-e pe ostașii răniți, la

Geni: Dacă vrei să știi, atunci ascultă-mă! Noi iubim viața dela câmp. Trăim ca nomazii.

Andrei: (întrerupându-l numără pe degete). Ca nărozii!

Geni: (continuă). Duceam viață de păstori, suntem totdeauna veseli, ne place să fim liberi, învățăm să cunoaștem tainele naturii...

Andrei: ... hainele măturii...

Geni: Cunoaștem animalele...

Andrei: Animalele...

Geni: Suntem cavaleri...

Andrei: ... capăleri...

Geni: ... adecă suntem buni și nobili la inimă, ajutorăm pe cei slabi și facem și alte lucruri frumoase, demne de niște cercetași, sau pe englezește „boy-scouti“...

Andrei: ... boi scurți (nedumerit). Da cai aveți?

Geni: Cai?

Andrei: Ie, ie. Cai de hăi nyici, să săriți pește iei!

Geni: N'avem!

Andrei: Da măimuță?

Geni: Nici măimuță.

Vichi: (șoptindu-i) Aștia cred, că suntem comedieși.

Andrei: Măimuțe, care mănăcă nachi. V'ași da chiță și zăr, dacă niati arăta șieva!

Geni: Ia spune, prietino, cum te chiamă?

Andrei: Pe mine? Nu știți, că Andreiu Mătoacă, copchilu chiș ghirăului. Las' că-i spui io tatii să nu vă lașe 'n sat!

Geni: Prietino Andreiu! Precum văd, tu n'ai mai văzut cercetași și nu ne înțelegi. Nu-i mirare!

Andrei: Da voi sunteți de hăi adevărați?

Geni: Cei mai adevărați de pe lume.

Petru: (vine înainte. Lui Andreiu). Aștia nu's de hăi din târguri. Ne fac numai bolunzi.

Vichi: Noi nu vă facem bolunzi. Ar trebui să fiți întâiu cuminți, ca să vă putem face proști (cercetașii rād, ceialalți nu pricep gluma, dar înțeleg că pe cortul lor rād)

Andrei: Da di șe rādeți de noi mă nădrăgarilor, că vă spargem capetile! (Arată mănios spre steag) Da pânza haia din capu parului șe-i?

Geni: Acela-i steagul nostru!

Andrei: Steagu? Ha? Știu io? Da parii hăștia? Șe fașeț cu iei?

Geni: Aceste-as bătele de cercetaș.

Andrei: Băte de comedieși? Ha? Dațimi și mie din iele că voi aveți destule!

Bubu: (întrând) Vine comandantul!

Iuliu: Cercetași drepti! Gornist! Rânduri drepte! Salutați! (Trimbiță, salut)

(Va urma.)

aceștia e trebuință sufletească, și dintre toate cărțile de rugăciuni aceasta e dorită și cerută mai mult.

Autorul însuși a împărțit *gratuit* și fără recunoștință sute de exemplare și din toate părțile Monarhiei vin cereri dela ostașii răniți, cari cer de-adreptul cartea părintelui Genț. Subscrisul în cele peste 10 spitale unde are ocaziune să împărtească deosebite cărți, experiază zilnic, că acestea cărți sunt preferite și dorite tuturor cărților și la Il. Sa Eppul diecezan vin cereri nu numai din țara noastră, ci și din străinătate, Olmütz, Ludenburg, Viena etc. etc. pentru cartea aceasta, și Il. Sa le împlinește totdeauna cererile.

Eu din parte-mi nu sum interesat în apărarea cărților de rugăciune a părintelui Genț, ci o fac pe baza experiențelor și în interesul adevărului curat!

Oradea mare, 21 Apr. 1915 n.

Gh. Pteancu.

(Nota redacției). Publicăm întâmpinarea aceasta cu adausul, că nici prin minte nu ne-a trecut, ca să detragem ceva din valoarea incontestabilă a cărților de rugăciune a dlui Genț. Cu toate aceste susținem, că nu sunt încă acele cărți de rugăciune, *cari se așteaptă*. Străinismele le recunoaște și autorul, noi însă am mai zis încă ceva la timpul său despre treceri cu vederea *intentionate*, cari nu s'au îndreptat nici după aceea. Am amintit despre textul simbolului credinței, pe care autorul l-a statorit cu dela sine putere în contrazicere cu textul acceptat de biserica noastră, un lucru, care nu poate fi trecut simplu cu tăcerea. Autorul știe de ce e vorbă și la timpul său nici nu a reflectat la cele sulate de noi.

Războiul european.

Budapesta, 19 Aprilie. (Oficial).

În Polonia rusească și Galiția apuseană n'a obvenit nici un eveniment mai marcant. Pe frontul din Carpații păduroși, afară de luptele, prin cari noi am făcut prizonieri 197 ostași, domnește liniște.

În Galiția sud-ostică și Bucovina decurg lupte locale de artilerie.

Berlin, 19 Aprilie. (Oficial).

Frontul apusean: Spre sud-ost de Ypern am respins pe englezi și din aceea parte mică a tranșeelor noastre, care a fost ocupată de ei. În direcția liniei ferate Ypern—Comine ieri seara englezii au voit prin o puternică ofensivă să ocupe pozițiile de pe înălțime, dar ofensiva s'a prăbușit cu grele pierderi pentru inamic. La Ingelmunster am silit se aterizeze pilotul francez Garros și l-am făcut prizonier.

Între Maas și Mosel s'au dat lupte de artilerie. La Combres, atacul slab al francezilor a fost nimicit la început de focul artileriei noastre. În Vogezi au eșuat două atacuri franceze.

Atacurile francezilor contra liniei de dealuri spre apus de Reichsacker-

kopf și a înălțimilor situate spre nord de Steinalbrück, s'au păbușit cu pierderi imense.

Frontul ostic: Situația e neschimbată. Așa se vede, că în Franța și Anglia declarațiile oficioase de pe frontul apusean vestesc învingeri asupra dușmanului. Toate afirmațiile acestea aparțin de domeniul fanteziei. Și așa nu merită discuții mai amănunțite, ci în locul acestora îi îndrumăm să țină samă de declarațiile făcute de armata germană.

Budapesta, 20 Aprilie. (Oficial).

Pe întreg frontul starea generală nu s'a schimbat. Pe unele locuri s'au dat lupte de artilerie.

Berlin, 20 Aprilie. (Oficial).

Frontul apusean: Atacul vânătorilor din Champagne progresează. În Argonne, atacul francezilor spre nord de Le Tour de Paris a eșuat.

Între Maas și Mosel numai în unele locuri au fost lupte aprige de artilerie.

La Flirey s'a prăbușit un atac francez de focul nostru. La Croix de Garmes, trupele noastre aruncând în aer, câteva întărituri, au pătruns în pozițiile dușmanului și i-a făcut mari daune. În luptele câștigate spre apus de Evricourt, după ce interimal am evacuat comuna Embermenil, am ocupat-o cu asalt. În Vogezi pe înălțimea Sillarker spre nord-vest de Metzval, atacul vânătorilor francezi din Alpi a eșuat cu mari pierderi. Pe coasta nord-ostică a înălțimei Hartmannsweilerkopf am câștigat teren, în estensiune de mai multe sute de metri.

Pe frontul ostic situația e neschimbată.

Constantinopol, 20 Aprilie. (Oficial).

Luptele, cari durează de 4 zile pe frontul din Caucaz, în jur de Mylo, pentru noi s'au rezolvat favorabil și am respins pe dușman până la frontieră. Ieri o flotilă de submarine dușmane a încercat să se apropie de Dardanele înspre sinul de mare. Am constatat, că două submarine au fost lovite de pușcăturile noastre și s'au depărtat. În drumul spre spionaj un aeroplan de al nostru a aruncat bombe la insula Tenedos asupra năilor dușmane, și pe lângă tot focul dușmanului s'a întors întreg.

Torpilelor nostru »Timur Hissar« în 17 l. c. a atacat cu succes naia engleză de transport »Moniton« în marea Aegeică.

Admiralitatea engleză recunoaște, că după atac, de pe naie s'au scufundat 100 ostași. Torpilelor nostru a fost urmărit de cuirasate și torpilele engleze până la Chios. Torpilelor »Timur Hissar«, ca nu cumva să ajungă în mâinile dușmanului, a fost aruncat în aer, iar personalul de pe el a fost primit cu multă prietenie de autoritățile din Chios. Pe celelalte fronturi n'au obvenit evenimente mai marcante.

Budapesta, 21 Aprilie. (Oficial).

După ce atacul dușmanului din Carpați contra celor mai importante secțiuni a eșuat pe deplin, de mult este oprit. Cu deosebire se referă aceasta la acele secțiuni din pozițiile noastre, cari sunt calea cea mai bună pentru năvălirea în Ungaria, cum sunt văile Ondova, Laborc și Ung.

În Carpații păduroși între Laborc și Ung, părăsindu-și liniile lor principale, inamicul și acum a încercat să erumpă cu puteri mari. Erumperea din linia aceasta, ar fi avut de scop, ca pozițiilor noastre situate în vale și celor de pe înălțimi, cari sunt în legătură cu acelea, prin atacul din front, pe lângă celea mai mari jertfe să le înfrângă rezistența neînvingătoare. Astfel în valea de sus a văii Ciróka la Nagypolány, precum și pe întreg cursul acestui râu din nou s'au început lupte înverșunate, care au durat mai multe zile și nopți.

Erumperea vehementă a rușilor și aici a trebuit să aibă acelaș eșec ca și toate celelalte atacuri. După ce dușmanul a pierdut mai multe mii de morți și răniți și 3000 prizonieri nerăniți, a întrerupt atacul.

Față de svonurile presei străine și declarațiile oficioase ale comandai rusești, cari vorbesc de succesele avute în luptele îndelungate din Carpați, constatăm, că pe lângă toate sacrificiile și încordările dușmanului de a ocupa pasul Uzsook, ca și până acum acest pas e în posesiunea sigură a noastră.

Pe celelalte fronturi s'au dat numai lupte de artilerie. Situația în tot locul e neschimbată.

Diverse.

Redacțional. Dl Emil Tatar proprietar editorul »Unirei«, cu srua de azi, înceată a mai semna foaia în aceea calitate. Procuratura din Alba-Iulia ne avizează,

că începând cu Nrul de față »Unirea« e pusă sub control preventiv.

Imprejurările acestea ne-au constrâns, ca Nrul de Marți al »Unirei« să-l scoatem numai azi, deodată cu cel de Joi. Celitorii ne vor scuza, pentru aceasta întârziere, datorită unor împrejurări neatârnatore de noi.

Moștenitorul de tron în Cernăuți. Moștenitorul de tron Carol Francisc Iosif, Luni înainte de amiază a sosit în Cernăuți, având în suită pe generalul Pflanzer-Baltin. La gară a fost întâmpinat de Meran și generalul Marschall. Mult timp a fost și pe frontul ostic, unde a urmărit cu mare atenție luptele de artilerie.

În Cernăuți a primit în audiență autoritățile și preoțimea orașului. După amiază moștenitorul a părăsit Cernăuți făcându-i pe stradă poporul mari ovațiuni.

Incidentul reginei din România. În zilele trecute regina României, Maria, a cercetat bisericile și alte monumente de artă istorică din București. Regina a vizitat și capela spitalului de stat pentru idiști și sala unde lucră acești nefericiți. Când regina și suita au intrat în sala de colaborator un idiot a sărit dela locul unde lucra și a îmbrățișat pe regina, care abia a putut fi salvată din brațele idiotului.

Războiul și umanitatea. În urma operațiilor strategice din Carpați multe familii din comunele comitatului Zemplén s'au refugiat în localuri zidite interimar. Comisarul guvernial, Molnár Victor, a observat, că numărul copiilor morți se tot sporește, ceea ce provine din prea marea aglomerare de familii în aceste localuri interimale. Ministrul de interne a trimis la fața locului pe medicul dela azilul din Cașovia, Máthe Gábor ca el să iee toate dispozițiile necesare pentru curmarea acestui rău, și pe băieții bolnavi, sau cari au lipsă de întreținere mai bună să-i ia sub îngrijirea statului. Au fost așezat pe tren 638 copii, cari au lipsă de ajutorul altora, pentru ca se fie aduși la Miskolcz.

Locuitorii satelor și orașelor din jur au alergat cu droaia la gări, ca să ceară copii dela autorizați. Se înțelege, că medicii le-au împlinit dorința și le-au dat spre îngrijire băiații sănătoși. Așa, când au ajuns la Miskolcz, din 638 băiați nu au mai rămas numai 31, cari fiind greu bolnavi, vor fi puși sub îngrijire medicală. În săptămânile viitoare se mai aduc din Carpați iarăși mai multe sute de băieți. Pentru susținerea lor până acum s'au anunțat patru mii familii.

Ministrul de comerț a edat o ordinațiune prin care se concede spedarea pachetelor pentru postele de războiu. Permișiunea de spedare, care se începe în 19 l. c. și durează până în 23 l. c. exclusive se dă pentru următoarele poste de războiu: 9., 11., 13., 17., 18., 22., 27., 29., 30., 39., 45., 46., 51., 55., 56., 70., 78., 79., 81., 83., 87., 88., 94., 95., 99., 101., 104., 106., 116., 119., 126., 139., 156., 186., 210., 301., 304., 305., 306., 307., 308., 309., 311., 312., 315., 316., 317., 319., 350., i. 507.

Cel mai bătrân episcop. În zilele trecute a murit în Bordighera Franței Abati Tedele, cel mai bătrân dintre episcopii bisericii catolice. Defunctul a fost de 95 ani.

Director de teatru asasinat. După cum se anunță din București, fostul director al teatrei Alexandru Davilla a fost aflat în locuința sa asasinat. Se crede, că asasinatorul e un servitor de al directorului, care a comis omorul din răsbunare.

Salarul lui Caruso. Renumitul tenorist italian Caruso, de prezent delectează publicul la reprezentațiile dela opera din Montecarlo, cari se dau în favorul ostașilor răniți. Din salariul de 12.000 cor. cei competenți tenoristului Caruso, a abzis de 6000 cor. pentru răniții francezi.

Recunoștința ostașilor. La întreprinderea Papei cătră puterile beligerante ostașii prizonieri inapți pentru luptă au fost concediați acasă. Papa la Paști, după cum anunță ziarul „Corriere d'Italia“ a primit multe scrisori, în cari ostașii concediați își exprimă viile mulțumite pentru aceasta întreprindere a Papei.

Medalii pentru pace. Din prilejul sărbătorii zilei s. Benedict, priorul Corbierre a lăsat să se bată medalii, cari vor eterniza nizuințele de pace a actualului Pontific. Medaliile vor reprezenta acel moment din viața s. Benedict, când o țară e scăpată de invadarea distrugătoare a Goților.

Evaluarea daunelor din Polonia rusească. După zările din Varșovia daunele economice cauzate de războiu în Polonia rusească sunt de 487 milioane ruble. Valoarea fabricilor distruse e calculată în 15 milioane ruble, nimicirea mașinilor și altor stabilimente de fabrici e de 4 milioane ruble, pagubele de prin mine sunt de 13 milioane ruble și a altor produse nimicite e de 27 milioane ruble. Peste tot suma daunelor atât de pe terenul comercial cât și economic e evaluată la un miliard ruble.

Distincții militare. Împăratul Wilhelm a conferit *Crucea de fer cl. II.* d-lui locotenent-colonel de artilerie Alexandru Hanzu.

Crucea de argint pentru merite pe funda medaliei de vitejie s'a conferit artileristului Petru Blidariu.

Prețul maximal pentru pâne în Berlin. În consiliul pe care l-a avut primarul orașului Berlin cu reprezentanții celorlalte comune aparținătoare acestui oraș, s'a stabilit prețul maximal al pânei. Noul preț pentru pânea de săcară, e de 85 pfeningi după 4 fontți, după 3 fontți de 63 pfeningi, 2 fontți 43 pfeningi, prețul unei jimele din făină de orz și care are o greutate de 75 grm. e de 5 pfeningi. Pregătirea altor jimele și pâne e interzisă. Noua decisiune va intra în vigoare cu data de 26 l. c. prin ce se va scădea prețul pânei în mai multe părți ale orașului.

Scandal public în Atena. Dimisia cabinetului guvernial Venizelos a surescitat mult diplomația rusă care credea, că Grecia prin Venizelos se va alătura la imperiul rusesc prin ce mai ușor poate servi intereselor sale. Ambasada rusă din Atena și-a exprimat regretele pentru retragerea lui Venizelos din viața politică. Mai nou, după cum anunță telegramele din Atena, întrun local public în prezența unui număr public și ofițeri, prințul Lubanovo, atașatul rusesc în

Atena, a rostit cuvinte ofensatoare la adresa regelui Constantin, acuzându-l, că el ar fi cauza dimisiei lui Venizelos. Aceasta faptă a continuat Lubanovo, o va plăti regele cu coroana. Cuvintele vătămătoare ale atașatului au produs mare agitație în publicul prezent. Un ofițer grec, scandalizat, a aplicat o palmă principelui, care abia a putut scăpa cu atâta printre publicul înverșunat. Faima scandalului s'a lătit repede în tot orașul și a fost primită cu multă satisfacție. În Atena se așteaptă cu mare nerăbdare urmările scandalului.

Un afiș de circumstanță. — Următorul afiș a fost lipit pe străzile din întreagă Germania:

Cetățeni!

Să bem mai puțin. Prin aceasta vom economisi milioane.

Orice pfening economisit aparține patriei.

Nu se cuvine să ne desfătăm în traiu bun pe când frații noștri își varsă sângele. Timpurile acestea grele cer și dela noi sacrificii personale.

Mulțămită publică. La redacția ziarului nostru am primit suma de 25 cor. colectată de presidenta și casiera „Reun. femeilor rom. gr.-cat.“ din Ciugmandru. Jumătate din sumă, amăsurat dorinții sus numitei reuniuni, se va da pentru spitalul „sf. George“ din Blaj, iar ceialaltă jumătate redacția ziarului nostru o va speda la „Gazeta Transilvaniei“ pentru sârmanul ostaș Ioan Uliciu, care e lipsit de lumina ochilor. Pentru acest dar frumos al femeilor române din Ciugmandru le exprimăm mulțumitele noastre.

Uriș vifor pe Dunăre. După cum se anunță din Galați, din anul 1897 nu a fost așa mare vifor pe Dunărea de jos ca și acum. În portul din Galați Dunărea a eșit din alvie și a exundat în magazine, pricinuind daune enorme. Viforul a mănânat dela țârmur trei năi, cari s'au ciocnit de naia de războiu „Maria“ și jachtul regal „Ștefan cel mare“, avariindu-le în mod greu. Naia, care circulă între Galați și Azak'an a fost acoperită de valuri și scufundată. Agitația viforului încă nu s'a liniștit.

Necrolog. † *Lucreția Fetu n. Dimboiu* după lungi suferințe, fiind împărțită cu sf. Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Dum. în 18 Aprilie st. n. în etate de 21 ani și al 4-lea an al căsătoriei.

Rămășițele pământești ale neuitatei defuncte sau așezat spre veșnică odihnă Marți în 20 Aprilie st. n. la 2 ore p. m. în cimiterul gr.-cat. din Gerseni.

Odihnească în pace!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:

Augustin Grușin.

Concurs.

La oficiul notarial din Blaj să află vacant postul de scriitor I și II cu salar de 800 recte de 600 coroane, cari posturi se pot ocupa numai decât, se înțelege cumcă reflectanții au să dovedească praxa suficientă în afacerile notariale.

Serviciul din afară de cancelarie se solvește cu 3 cor. la zi.

Blaj, 1915 April 15.

Oficiul notarial.